

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Monstrosos homines æterna vitæ capaces esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Vmbert. de
3. votis. c. 48.

Quis ei non adhæreat, seque totum consecret, afflicto, presso, & vel in minimo membro patientes tam grandibus donis consolanti? *Ista meritò debemus Domino, ait Vmbertus, quia beneficia innumera præstat cordi nostro; ipse namq; Deus potentia innat, corda nostra; sapientia gubernat; bonitate ditat; dulcedine cibet; pulchritudine inuitat; charitate vnit; promissis allicit; flagellis erudit; comminatione concutit; ac beneficijs emollit. Ipse Deus dulcissimus corda nostra intuetur approbando, tangit excitando, visitat consolando, viuificat iustificando, aperit irrorando; de quibus omnibus gratiarum actiones nos referre conuenit indefesse. Immo etiam tum, quando defectum aliquem naturæ, in hac vita, non supplet; quia mali, qui eo notantur, eo digni sunt; boni autem spem habent, illum in altera vita centies millies sompensandū.*

CAPVT LXIII.

Monstrositatem omnem cessaturam apud Beatos, futuram autem apud damnatos.

I.

Antum abest, vt Deus sit iniquus, si defectum corporis humani, aut formam informem esse finit (nam de bestijs, aut plantis monstrosis neque quære homines, neque queri valde solent) vt eam etiam, tanquam Mundi Gubernator, certis terminis ac regionibus couenienter procuret; certis caussis naturalibus concurrentibus appositè permittat; certis significationibus prouidè anteponat; certis sceleribus justè annectat; idq; vel in pœnam, vt iudex, vel, vt Medicus, in medicinam; vel, vt sponsus, in tutelam. Denique etiam nouit defectum, qui monstrosis inest, vel in hac, vel certè in altera vita millies compensare. Non enim resurgent saluandi, cum vlla monstrositate. Et homines monstrosos, rationis, virtutis, & aded etiam æternæ salutis capaces esse, docet S. Augustinus, cum scribit, *animal rationale esse hominem, quamlibet nostris inusitatam sensibus gerat corporis formam, seu colorem, siue motum, siue sonum, siue quamlibet vim, qualibet parte, qualibet qualitate nature.* Et alibi (si idem author est) testatur, se ad monstra caput non habentia,

S. Aug. l. 16.
ciuit. c. 18.Ad fratres in
Ereemo c. 37.

tia, & oculos in pectore gerentia, ac vno prædita, ferendi Euangelij causa, profectum, cum nosset, ea gentilitatis errore implicata, & ratione alicuius, tamen falsæ religionis, duci. Docentq; etiam Morales Theologi, ea monstra, quæ præcipua membra humana motusq; humanos habent, baptizanda. Quorsum? nisi vt salutem æternam consequi possint?

Quod si ergo ita se gerant hæc monstra, vt celo digna inditentur, resurgunt vtique, in die resurrectionis, membris in decoram celoq; dignam formam reformatis; vt tradit idem Augustinus; neque obscure insinuat Apostolus dicens: *Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc & vos apparebitis cum ipso, in gloria, corporis scilicet, & animæ.* Quæ autem gloria foret, monstruosum esse? Nunc quidem elegans anima potest in formi corpore tegi, sed tunc gloria & corpus, & animam circûdabit. *Delitescit margarita, inquit ex S. Chrysostomo Theophylactus, tantisper, dum in conchyli fuerit; simul ac verò illud fuerit perfractum, tum in gloria relucet. Hunc ad modum & nos, quam diu in corruptibili isto corpore fuerimus, tanquam latentes vivere debemus, & ab omni gloria cupiditate alieni. Quando autem dissolutum fuerit hoc corruptibile, tunc gloria nostra suus erit locus, si hac digni fuerimus.* Quin & alio loco affirmat, nos occursum Christum, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi. Quod cum S. Augustinus accipiat etiam de ætate, in qua omnes resurgemus, cur non etiã de corpore perfecto, glorioso, licet non æquè glorioso, intelligamus? Differt enim Sanctus à Sancto, sicut stella, à stella. Prudentius Christianus Poëta ita canit:

*Qui reparat corpus, non reddet debile quicquam,
Nam si debilitas redit, instauratio non est.
Quod casus rapuit, quod morbus, quod dolor hausit:
Quod truncauit edax senium, populante veterno,
Omne reuertenti reparata in membra redibit.*

Duplex tamen hic defectuum discrimen animaduerto. Sunt enim aliæ corporum deformitates ex defectu naturæ, siue ex vtero matris hominibus agnatæ, siue aliunde contractæ, vt gibber, lippitudo, claudicatio: aliæ, aut per iniurias hominum;

Zzzzz 3

aut

II,

S. August. in
Enchir. ad
Laurent. c. 87.
& 91.
Coloss. 3. 4.

Theophyl. in
Ep. ad Co-
loss cap. 3.

Ephes. 4. 13.
S. August.
lib. 22. ciuit.
cap. 10.

III,